

проповѣдвала въ Кахетинската страна и умрѣла въ дълбока старостъ.

Въ V вѣкъ просвѣтени били съ християнството Франкитѣ, които завладѣли страната на Галлитѣ. Единъ отъ тѣхнитѣ войводи Хлодвигъ се оженилъ за християнка Клотилда. Клотилда придумала мъжътъ си да се кръсти: Хлодвигъ протакалъ. Въ врѣме на една битва съ Аллеманитѣ, като видѣлъ, че враговетѣ го побѣдяватъ, той привикалъ на помощъ Бога на неговата жена съ обѣщание да се кръсти и, като получилъ скоро ненадѣйна помощъ, изпълнилъ обѣщанието си. Съ него се pokrѣстили до 3 хиляди войника. Скоро подиръ това и всичката страна, подвластна нему, станала християнска.

Въ VI вѣкъ християнската вѣра се распространила въ Англия. На това способствувала женитбата на единъ отъ английскитѣ крале Етелберга за франкската княжна Берта — християнка и апостолската ревностъ на св. папа Григория Великий (Двоесловъ), Още като билъ аббатъ на единъ отъ римскитѣ мѣнастири, Григорий видѣлъ на пазаря англосаксонски роби и се трогналъ отъ скърбъ за тойзи народъ, който се намиралъ въ тъмнината на язичеството. Той си наумилъ, когато добие срдѣства да искупи тѣзи заробени, да просвѣти съ св. вѣра и да ги отпуща въ отечеството. Като станалъ папа (550 г.) и като чулъ за оженването на французската княжна за английскитѣ кралъ, той се възползувалъ отъ това благоприятно обстоятелство и отправилъ въ Англия цѣла миссия подъ началството на монаха Августина. При помощта на Берта, Августинъ кръстилъ Етелберга (597 г.) и нѣкои отъ близкитѣ му. По примѣрътъ на краля и князоветѣ, кръстили се много отъ народа. Отъ послѣ Августинъ получилъ санъ архиепископъ Кентерберийскій, и били му подчинени дванадесетъ епископа.

Въ VIII-й в. окончателно била просвѣтена Германия. Тукъ много се потрудилъ Бонифаций. Бонифаций се родилъ въ Англия въ крайтъ на VII-й вѣкъ и билъ приготвяванъ отъ родителитѣ си за гражданска дѣятелностъ. Нъ той отъ дѣтинство чувствувалъ призвание къмъ монашество и, като го приелъ, рѣшилъ се да се посвети на мисионерски трудове. Съ благословението на папа Григория вторий, той се отправилъ къмъ язичниците на западна Германия, тукъ ималъ въ проповѣдта си голѣмъ успѣхъ и билъ назначенъ епископъ на новообращеннитѣ християни. Нъ прѣди посвящението на тойзи санъ, папата поискалъ отъ него клѣтва при гроба на св. Петра че ще бѣде вѣренъ на римскитѣ престолъ съ